

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İslami Eğitim Dergisi

SAYI 1 YIL OCAK 2022

RABBİMİZİ

NE KADAR

TANIYORUZ ?

SAFVAN MUHLİS HOCA
HASBİHAL

TASARIM VE DİZAYN
FECR MEDYA OFİSİ TAFAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR.

İÇİNDEKİLER

(Rabbimizi Ne Kadar Tanıyoruz)
Safvan MUHLİS HOCA

(Tevhid ve şirk)
Halid EYMEN

(İmtihanlar Karşısında Takva)
Muhammed YAŞAR

(Esmâül Hüsna -es-semi)
Selman SAMATYALI

(Çağımızdan Bir Gün)
Selman SAMATYALI

(Rabbimiz İle İletişim Dua)
Zeyd ENFAL

(Çocuklar için Bir Bölüm)
Abdulkerim SİDDİK

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

RABBİMİZİ NE KADAR TANIYORUZ ?

Rabbimizi Ne Kadar Tanıyoruz ve Tasavvurumuzda Nasıl Bir Allah(c.c) İnancı Var?

Varoluşundan bu yana insanı diğer mahlûklardan ayrı kılan en temel kaide, hiç şüphesiz “akıllı” bir varlık olmasıdır. Yüce Rabbimizin takdir ettiği bizler üzerindeki ayırıcı bu özellik, tasarlanmış olan bir hayat sistemini, fitratın sahibinin belirlediği sınırlar içerisinde yaşamak, insana bahşedilen eşşeraful(yaratılmışların en şerefli) mahlûkat adını verecektir. Bunun mefhumu muhalifi olan tersi istikamette fitrata aykırı bir yaşam şekli ise Allah azzevecelle’ye isyan olacak, sonucunda ise insan esfelessafilin(sefillerin en aşağısı) adını alacaktır. Öyleyse burada akıllı bir kimsenin takınacağı tavır, varoluş sebebinin peşine düşüp, muhatap olduğu hayatını nerelerde sarf ettiğine bakması olacaktır. Bunun bilmenin en sıhhatli yolu ise Allah azzevecelle’nin bizlerden nasıl bir hayat programı istediğini bilmek, bunun ötesinde ise Allah azzevecelle’yi hakkı ile tanımak gerekecektir. Eğer bir mercii hakkı gibi tanınırsa kişi nasıl davranacağını bilecek kendisine çeki düzen verecektir. O zaman bizler üzerine düşen en temel vazife “Rabbimizi ne kadar tanıyoruz” sorusu ile başlamak olacaktır. Hiç şüphesiz buda ancak Kur’an-ı ve Rasulullah’ı (sallalahualeyhivesellem) hakkı ile tanımaktan geçecektir.

Nitekim Rabbimiz şöyle buyurmaktadır;

“**ALLAH**, O’dur ki; gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları altı günde yaratmış, sonra Arş’a hükmetmiştir. Sizin O’ndan başka bir dostunuz ve şefaatiniz yoktur. Hala düşünmüyor musunuz? Gökten yere kadar her işi O, düzenler. Sonra sizin hesabınıza göre bin yıl kadar tutan bir günde yine O’na yükselir. Görülmeyeni de, görüleni de bilen, Aziz ve Rahim olan, O’dur Ki, yarattığı her şeyi güzel yaratan O’dur. İnsanı yaratmaya da çamurdan başlamıştır.”

(Secde/4-7)

“Yere gireni, oradan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O; Rahim’dir, Gafur’dur.”

(Sebe/2)

“Gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine dolar; gündüzü de gecenin üzerine dolar. Güneşi ve ayı müsahhar kılmıştır. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gitmektedir. İyi bilin ki O; Aziz’dir, Gaffar’dır. Sizi bir tek nefisten yaratmış, sonra ondan eşini var etmiştir. Sizin için, hayvanlardan sekiz çift indirmiştir. Sizi, analarınızın karınlarında üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra öbür yaratılışa geçirerek yaratmaktadır. İşte bu, Rabbiniz olan Allah’tır. Mülk O’nundur. O’ndan başka ilah yoktur. Böyleyken nasıl olup da döndürülüyorsunuz? (Zümer/5-6)”

“**De ki:** Siz mi yeri iki günde yaratanı inkâr ediyor ve O’na eşler koşuyorsunuz? Alemlerin Rabbi işte O’dur. O; yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi ve orada bereketler yarattı. Ve onda arayanlar için dört çeşit gıdalar takdir etti. Sonra göğe yöneldi ki; o, duman halindeydi. Ona ve yere dedi ki: İsteyerek veya istemeyerek ikiniz de gelin. İkisi de dediler ki: İsteyerek geldik. Böylece iki gün içerisinde yedi gök var etti. Ve her göğün işini kendisine bildirdi. Biz; dünya semasını ışıklarla donattık, koruduk. İşte bu; Aziz, Âlim’in takdiridir.

(Fussilet/9-12)”

Kur’an’da bu ayetler gibi yüzlerce ayet bulunmaktadır. Ayetlerinde, hiçbir beşerin müdahilliği olmadığı Kur’an-ı Kerim’de Rabbimiz bize sık sık gücünü, kudretini, sınırının ve hükmünün sonsuz olduğunu ve hiç kimsenin hatta toplulukların bile kendisine güç yettiremeyeceğini açıkça ifade ediyor. Öyle ki Allah azzevecelle kullarına sürekli nasıl nimetler bahşettiğini bildirerek kime kulluk yapacaklarını, kimin önünde eğileceklerini, hayatlarını kime göre düzenlemeleri gerektiğini her fırsatta önümüze koyuyor. O, bizden kulluğu sadece kendisine hasr ederken bile bunu kuru bir talep ile salt anlamda istemiyor. Önce gücünü tanımlıyor hiçbir şeyin ondan izinsiz olamayacağını

bildiriyor daha sonra kulluğu sadece kendisine yapıp, hayatımızı onun istediği şekilde çekip çevirmemizi istiyor. Nitekim ayette şöyle buyurur;

“Hamd; göklerin ve yerin yaratana, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler kılan Allah’a mahsustur. Yaratmada dilediği kadar fazlalaştırır. Muhakkak ki Allah; her şeye kadirdir.”

(Fatr/1)

Dikkat edilirse ayette RABBİMİZ hemen “bana hamd edin” demiş. Önce hamd edilecek merciinin vasfını, gücünü ve otoritesini ortaya koyuyor ondan sonra kullarının sadece Rabbine hamd etmesini istiyor. İşte Kur’an, eğer gereği gibi tefekkür, tedebbür ve düşünerek okunursa muazzam incelikleri görülecektir.

Yukarıdaki ifadelerden anlaşılmaktadır ki Rabbimiz; yaratmada, emretmede, rızıkta, ecelde kısaca kaderin belirlenmesinde yegâne söz sahibi kendisidir. Demek ki bir kimse kulluğunu Rabbine yaptığında asıl güç sahibine yönelmiş oluyor. Peki, bizler kulluğumuzu gerçekten Rabbimize mi yapıyoruz yoksa hayatımızda Allah’tan başkalarına da kulluk ediyormuyuz?

Aslında bu güncel hayatımız açısından sorulması gereken en önemli soru. Çünkü toplum nazarında Allah’ın yaratmada, öldürmede, doğa olaylarını yönetme gibi konularda problemi yok. Genel olarak bunların zaten Allah Teâlâ tarafından olduğu biliniyor ve hatta buna iman ediliyor. Yalnız burada ince bir nokta varki o da Allah azzevecelle’nin yaratmada ve öldürmede vs olduğu kadar hayatımıza yön vermede, haramı ve helali belirlemede acaba ne kadar söz sahibi? İşte asıl meselenin özü burada. Çünkü bu mesele uğruna Peygamberlerin ve onların yolunu tutanların çile çektiği meseledir.

Bakın Peygamberimizin bulunduğu toplum yaşayış olarak şöyle bir anlayışa sahipti; gökte Allah’ın varlığı kabul edilir, yerde ise elleri ile yonttukları ilahlarına taparlardı. Tirmizi’den nakledilen bir rivayette şöyle buyrulur: İmran bin Husayn(ran) babasına soruldu, kaç tane ilahın var?“dediki yerde altı gökte bir. Başıma çözülemeyecek bir sıkıntı gelse hemen gökteki ilahıma yönelirim. Gündelik işlerimde de elimle yonttuğum onlardan menfaat bulduğum putlarıma yönelirim.”

Keza bu durumun bir benzeri Kur’an’da İbrahim (aleyhisselam) ile babası Azer arasında şöyle geçer
“Hani babasına demişti ki: Babacığım; işitmeyen, görmeyen ve sana hiç bir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?”

(Meryem/42)

Hani babasına ve kavmine demişti ki: “Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir? “Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk” dediler. Dedi ki: “Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindediniz.”

(Enbiya/52,53,54)

(Babası) Demişti ki: “İbrahim, sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursan, andolsun, seni taş tutarım; uzun bir süre benden uzaklaş, (bir yerlere) git.”

(Meryem/46)

KUR’AN’DA buna benzer birçok muhtelif ayet bulunmaktadır. Dikkat edilirse Tevhidin simgesi olan İbrahim peygamberin (aleyhisselam) kavmine sorusu, “size fayda ve zarar vermeyecek elinizle yonttuğunuz putlara neden tapıyorsunuz, onları kutsuyorsunuz onlara ibadet ediyorsunuz?” şeklinindedir.

Allah azzevecelle’nin gönderdiği bütün peygamberler temelde iki esas üzerine gönderilmiştir. Birincisi “TEVHİD” yani Allah’tan başka ilahın olmaması, bir diğeri de ahiret gününe hesaba çekilmeye iman etmek. Günümüz şartlarında ikinci madde ile pek karşılaşmıyoruz. Olanlar azınlık derecesinde onlarda belirli bir zamana kadar bunu iddia ediyorlar. Ölüm vakti yaklaştığında vicdanları onları hapsedmeye başlıyor.

Bizim asıl temel problemimiz “TEVHİD” meselesidir ve üzerinde yoğunlaşarak duracağımız mesele budur. Çünkü günümüzün en temel problemi olarak Allah’a hakkı ile ibadet edilmemesi, daha doğrusu Rabbimizi hakkı ile tanıyamadığımızdan dolayı O’na hakkı ile bir kulluk ortaya koyamamamızdır. Kesin olan bir şey varki Allah katında bir kimsenin adının İslam olması ve amellerinin kabul edilebilmesi için Rabbini birlemesi yani onu “TEVHİD” etmesimehenk taşıdır. Öyle ki bu kelime sadece dil ile söylemden ibaret bir kelime olmayıp, hakkı ile söylendiğinde uğruna sıkıntılara maruz kalındığı bir kelimedir! Üzerine peygamberlerin ve havarilerinin(onların yolunu takip eden Müslümanlar) mücadele edip acı çektikleri, yeri geldiğinde sürgün edilip ateşe atılıp başları testere ile ikiye ayrıldığı çok ciddi bir meseledir.

Öyleyse zaman bu tevhid meselesini gerek Kur’an ile gerekse Allah Resulünün (sallallahualeyhivesellem) hadisleri ile incelemeye çalışalım.

Bu kelimenin sözlük anlamı “birlemek” demektir. İslam şeriatında ise Allah’tan başka bütün ilahların ret edilip sadece Allah’ın birliğinin, hükmünün, tasarrufunun, helallerin ve haramların vs.belirlenmesinde tek ve ortağının olmadığı kabul edilip amellere yansıtılmaktadır. Lailaheillallah, herhangi bir ortaklık kılmaksızın tek olan Allah’a ibadet etme ve Allah katından gelen şeylere sarılma anlamına gelir.

DİKKAT edilirse “LAİLAHEİLLALLAH” ifadesi söylendiğinde kişi önce “ret” etmekte yani Allah’tan başka bütün ilahlariinkâr ediyor, daha sonra Allah’ın birliğini “kabul” ederek iman ediyor.

Yukarıda ifade edilen izahatlardan anlaşıldığı üzere bir kimse “LAİLAHEİLLALLAH” derken aslında kişi şunları ifade etmiş oluyor;

benim hayatımı nasıl ki âlemlerin Rabbi olan Allah bahşetti ise ibadetlerimde de, ağzımdan çıkan sözlerimde de, elimle yaptığım eylemlerimde de helallerimde de ve haramlarımda da kısaca hayatımın bütünü ancak Allah azzevecellé’nin rızası ve hükümleri üzerine olmalıdır.

O zaman güncel hayatımda yaptığım hal ve hareketlerime bu kelime çeki düzen vermelidir.

EĞER bu işi ciddiye almaz isem olaki ben sadece dil ile telaffuz ederek bu kelimeyi söyler Allah muhafaza bütün günahlarıma kefarete olabilecek bu kelimeyi bozabilirim. Çünkü şeytan, bana ilk bu kelimeyi bozdurmak için benle uğraşır. Bunu bilmenin yolu da hiç şüphesiz derslerime, işime, çocuklarıma, aileme hayatıma verdiğim değerden daha fazla bu kelimenin ne olduğuna kaygılanmam gerekir ki, Allah da bana yardım etsin ve beni bu kelime üzerine canımı alsın. Şimdi bu kelimenin manasını daha iyi anlayabilmek için bize gelen nakillere bir göz atalım;

“Bil ki;
Allah’tan başka
ilah yoktur.”
Muhammed/19

“Bilin ki; yaratma da, emir de O’nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah’ın şanı ne yücedir.”

(Araf/54)

“Doğunun ve Batının Rabbidir. O’ndan başka ilah yoktur. Öyleyse onu vekil edin.”

(Müzemmil/9)

Bir kimse bu kelime-i TEVHİD ifadesi ile aslında cehennemden uzaklaşma yolunda en büyük adımı atıyor.

Bunu Peygamberimizin(sallalahualeyhivesellem) hadislerinden çok iyi anlayabiliyoruz.

Enes b. Mâlik (r.a.) anlatıyor:

RESÛLULLAH (sallalahualeyhivesellem)

binitiyile giderken arkasında oturan Muâz’a seslendi:

“Yâ Muâz b. Cebel!”

Muâz, “Buyur yâ Resûlallah! Emret!”

diyerek cevap verdi.

HZ. PEYGAMBER(sallalahualeyhivesellem)

tekrar, “Yâ Muâz!” diye seslendi. Muâz, “Buyur yâ Resûlallah! Emret!” dedi.

Bu durum üç defa tekrarlandı.

Daha sonra Allah Resulü (sallalahualeyhivesellem) şöyle buyurdu:

“Kim kalbiyle tasdik ederek Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Resulü olduğuna şahadet ederse Allah ona cehennemi haram kılar...”

(Buhârî, İlim, 49)

Ubâde b. Sâmit’den (r.a.) rivayet edildiğine göre, Resûlullah (sallalahualeyhivesellem) şöyle buyurmuştur:

“Her kim, ‘Şahadet ederim ki tek olan Allah’tan başka ilâh yoktur, (ortağı da yoktur); Muhammed O’nun kulu ve elçisidir; İsa da Allah’ın kulu ve Allah’ın kullarından bir kadının oğlu, Meryem’e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve Allah’tan (gelen) bir ruhtur. Cennet haktır, cehennem haktır.’ derse Allah onu, cennetin sekiz kapısından hangisini dilerse oradan cennetine koyar.”

Demek ki bu kelime söylenip hayata geçirildiğinde çok büyük bir müjde bekliyor bizleri. Peki, bunun tam zıddı olan “şirk” meselesi olursa ne olur?

ANDOLSUN Kİ

(Habibim) sana da, senden evvelki peygamberlere de (şu) vahyolunmuştur:

«Eğer (bilfarz Allaha) ortak tanırırsan, celâlim hakkı için (bütün) amel (ve hareketler) in boşa gider ve muhakkak hüsrana düşenlerden olursun».

(Zümer/65)

“ Allah,
kendisine ORTAK koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını dilediği kimseler için bağışlar.
Allah’a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır.”

(Nisa/116)

Bu ayetler gerçekten Rabbimizin asla ortaklık kabul etmediğinin en açık birkaç delilindedir. Allah kendi mülkünde asla ortaklık kabul etmez. Yani kendi var ettiği dünya hayatında hudut belirleyicileri, helal ve haram koyanları, haşa Allah yokmuş gibi davrananları asla kendi hallerine bırakmaz!

“İşte bunlar; Allah’ın hudududur. Kim, Allah’a ve O’nun elçisine itaat ederse; Allah onu, altından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır.

İşte bu; en büyük kurtuluştur. Kim de Allah’a ve O’nun elçisine isyan eder de hududu aşarsa, onu da içinde temelli kalmak üzere ateşe sokar. Hor ve hakir edici bir azap vardır onun için.”

(Nisa/13-14)

Peki nedir ALLAHIN hududu?

Bunun daha iyi anlaşılabilmesi adına şu iki örneği verelim; bir işyerinin patronu olsanız ve işçiniz size bazı yerlerde itaat etse bazı yerlerde kendi isteğine göre hareket etse sizce bu durum sizin otoritenizi sarsmaz ve hududunuz aşılmaz mı, kabul edebilirmisiniz bunu?

Yine bir babanın evlatları kendi istediklerine göre eve girip çıksalar, istedikleri bir şekilde hayat sürseler acaba o baba bundan razı olabilir mi? Dünyevi olarak bile örneklerini daha da çoğaltabileceğimiz bu tür meselelerde insan böyle şeyleri kabul edemiyor ise âlemlerin Rabbi olan Allah azzevecelle kendi hükümranlığında asla ortaklık kabul etmez.

Öyleyse düşünelim kendi hayatımızda Rabbimizi ne kadar önemsiyoruz, acaba bizler gerçekten İslam üzerinemiyiz yoksa Allah muhafaza kelime-i tevhidi bozan amellere sahibiz de şirk üzerinemiyiz? Gerçekten bu akıl sahiplerinin dert edecekleri en gerçek ve zevklerin tadını bitirecek meseledir.

Son olarak şu ayet ne kadar da bize yakın “(Oysa onların tek gerçek kabul ettikleri) bu dünya hayatı hakikatte sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir; ahiret yurduna gelince işte asıl hayat odur; keşke bunu bilselerdi!”(Ankebut/64)

Evet, muhterem kardeşim ahiret günü akıbeti selamet olanlar dünya hayatında Rabbinin ve Resulünün (sallallahualeyhivesellem) emanetine sahip çıkıp hayatını “LAİLÂHEİLLALLAH” üzerine yaşamaya çalışanların olacaktır.

Güzel sonuç muttakilerindir.

Safvan MUHLİS HOCA

TEVHİD

Türkçede birlemek şeklinde ifade edilen tevhid, Arapça v-h-d kökünden türemiş bir mastardır. Tevhid sözlükte, bir şeyin bir olduğuna hükmetmek, onu bir olarak bilmek, bir şeyi diğerlerinden ayırarak onu tek kılmak, birlemek gibi anlamlara gelmektedir.

Istılahı anlam olarak tevhid, mutlak anlamda Allah'ın bir olduğuna, O'ndan başka ilâh bulunmadığına, ortağı ve benzeri olmaktan uzak bulunduğuna inanmayı ifade eder.

Kısaca Tevhid; Allah'ı zatında, sıfatlarında, isimlerinde ve fillerinde tek kabul etmek; eşi, benzeri, yardımcısı, ortağı olmadığına iman edip ibadet ile de O'nu birlemektir. Yani ibadeti O'ndan başkasına yapmamak ve yalnız O'na tahsis etmektir.

Tevhid, en geniş anlamıyla bir Allah inancının,

TEK YARATICI, TEK RAB"

tanımanın açıkça ortaya konulmasıdır. Peki, şu anki yaşadığımız dönemde kelime-i tevhidi sadece dil ile söyleyip hiçbir şekilde hayata bir etkisi olmadan yaşamaya ne denir? Ya da Peygamber Efendimizin Safa Tepesinde çağırılmış olduğu kelime haşa bu kadar basit bir kelime midir? Öncelikle tevhid imanın ta kendisidir. İman ise kalp ile tasdik dil ile ikrar ve uzuvlar ile ameldir. Yani kişi hayatının her noktasında Allah'ın bir ve tek olduğunu yapmış olduğu fiiller ve söylemiş olduğu sözler ile ortaya koymak zorundadır. Bilindiği üzere şuan günümüzde kelime-i tevhid dillerde mevcut bulunmaktadır, fakat insanların gerek yapmış olduğu fiiller gerekse hayat tarzlarında tevhide dair birşey kalmamıştır. Çünkü insanlar ya Allah'ın yerde ve gökte tek söz sahibi olmasında, yada ibadetinde yada yüce Allah'ın diğer sıfatlarında ve yetkilerinde ortaklar koşturmaktadırlar. Nitekim ayeti kerimede yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir.

(Arâf 54)

Ayette de gördüğümüz gibi Allah-u Teâlâ hükmetmekten önce yaratmayı buyurmuştur, yani yaratan kimse yeryüzünde insanların hayat tarzını belirleyen, insanlar için kanun koyup onları yöneten, insanlar için neyin helal neyin haram olduğunu belirleyen de O'dur. O da şüphesiz ki aziz olan yüce Allah'tır.

Başka bir ayette ise;

Sizin ilahınız bir tek ilahdır. O'ndan başka ilah yoktur. O, Rahman'dır, Rahim'dir.

(Bakara 163)

Peki, kelime-i tevhidi sadece dil ile söyleyip fakat hayatımızın hiçbir noktasında yer vermezsek bize bu kelimenin ne faydası olur?

Biraz öncede belirttiğimiz gibi Allah'ın sıfatlarında ve yetkilerinde ortaklar koşup, Allah'ın asla affetmeyeceği zulüm olan şirk işlemiş oluruz. Şüphesiz ki şirk işleyen kişinin bütün amelleri boşa gider. Yani kişi namazda kılsa haccada gitse benim kalbim temiz, Allah'a iman ettim de dese işlemiş olduğu şirk bütün amellerini ziyan eder. Neden mi? Çünkü yüce Allah kitabında şöyle buyurmaktadır:

Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: "Eğer Allah'a ortak koşarsan elbette amelin boşa çıkar ve elbette ziyana uğrayanlardan olursun."

(Zümer 65)

Sonuç olarak söylediğimiz o ki; Allah'ın bizden istediği iman, Allah'ın zatında sıfatlarında ve isimlerinde ve ibadetimizde onu birlemektir ki buda ölümümüze kadar olan bütün zamanlarda ve mekânlarda olmak durumundadır. Ve eğer tevhid üzere değilse şirk üzere ölürsek ebedi olarak cehennem bizim darımız olacaktır...

Halid EYMEN

ŞİRK

Andolsun ki, sana da, senden öncekilere de şu vahyedildi: Yemin ederim ki, eğer şirk koşarsan bütün çalışmaların boşa gider ve mutlaka kendine yazık edenlerden olursun.”

(39, Zümer/65)

Şirk kelimesi, “şerike” fiilinin mastarıdır. “Şirk” ve aynı kökten gelen şirket sözlükte “mülk ve saltanatta ortak olmak” demektir. Aynı kökten gelen ‘eşreke’ fiili, “ortak koşmak, ortak olmak” anlamına gelir. İstilahta ise şirk, Allah’a, zatında, sıfatlarında ya da fiillerinde denk tutmak, ortak koşmaktır. Allah’tan başka bir ilâh tanımak, ibadetlerini Allah’tan başkasına yöneltmek, Allah’a ait olan sıfatları ve yetkileri Allah’tan başkasına vermek şirktir.

Peki, şirk kavramı bizim için neden önemli? Tabii ki bu sorunun cevabını Allah’u Teâlâ’nın kitabından öğreneceğiz yüce Allah kitabında bize şöyle vahyetmektedir:

Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar (günah) ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah’a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.

(Nisa/48)

Başka bir ayette ise:

“Kim Allah’a ortak koşarsa artık Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.”

(Maide/72)

Ayetlerden anlaşıldığı üzere Allah, şirkin dışında bütün günahları affedebilir, Ama kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz.

Eğer kişi tövbe etmeden şirk üzere bir ölüm ile ahirete giderse ebedi olarak cehennemde kalacaktır.

İşte bu yüzden bizlerin yapması gereken şey hayatımızın her noktasında kendimizi şirkten uzak tutup Allah’ı tevhid etmekten başka bir şey değildir.

Peki, kişi imanını elde koruma gibi tutulduğu bu zamanda

kendisini şirkten nasıl muhafaza edebilir?

Öncelikle şuan yaşadığımız dönemde Allah’ın varlığından ve yaratmasından kimse şüpheye kapılmamıştır (azınlık dışında). Fakat Allah’u Teâlâ’nın birçok sıfatında şirke düşülmüştür. Bunlardan bazıları; haşa Allah’u Teâlâ’yı göğe hapsedip Allah’ın yeryüzündeki hâkimiyetini başka mercilere vermektir. Nitekim şuan yeryüzünün hiçbir yerinde Allah’ın şeriatı uygulanmayıp haram ve helallerin belirlenmesi başka mercilere verilmiştir. Ve bunun yanında Allah’ın ilim, semi, irade, fayda ve zarar veren, ibadete layık olan, duaları işiten gibisifatlarında da şirke düşülmüştür. Örneğin: Allah’tan başkasına secde etmek, Allah’tan başkasına dua etmek veya medet ummak gibi vs...

İşte bu yüzden kişinin kendisini şirkten muhafaza etmesi için Allah’ı hakkıyla tanıması gerekir ki Allah’ın hiçbir sıfatında ve yetkisinde veya isminde O’na şirk koşmasın ve O’nu tevhid ederek imanını muhafaza edebilsin.

Ve aklımıza böyle bir soru gelebilir; Peki, şirk işleyen birinin Allah için yapmış olduğu ibadetler ona hiçbir fayda vermez mi?

Tabii ki yine bu sorunun cevabını da yüce Allah’ın kitabından öğreneceğiz:

Andolsun ki, sana da, senden öncekilere de şu vahyedildi: Yemin ederim ki, eğer şirk koşarsan bütün çalışmaların boşa gider ve mutlaka kendine yazık edenlerden olursun.”

(39, Zümer/65)

Dikkat edelim ki bu ayetin muhatabı peygamberimizdir. Peygamberler günah işlemekten korunmuş kimseler olmasına rağmen Allah’u Teâlâ bu ayette öncelik peygamber sonra da bizlere şirk koştuğumuz takdirde bütün amellerimizin boşa gideceğini haber vermektedir.

İşte bu yüzden kendimizi ve ehlimizi Allah’ın asla affetmeyeceği bu şirk zilletinden arındırmalıyız ki inşaallah ebedi olan saadete kavuşalım... selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Halid EYMEN

İmtihanlar Karşısında TAKVA

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a salât ve selâm onun Resulüne ailesine ve sahabesinin üzerine olsun.

“Ey insanlar muhakkak ki biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık, birbirinizi tanımanız için de sizi milletler ve kabileler kıldık. Muhakkak ki Allah katında en üstün olanınız en takvalı (korkanınız) olandır. Muhakkak ki Allah âlimdir, habirdir.”

(Hucurat 13)

Kelime anlamı gûnahtan kaçınmak, sakınmak anlamlarına gelen takva, Müslüman bir kimsede nasıl ortaya çıkar?

İslam dini, kişinin çabasıyla, gayretiyle Allahu Teâlâ'nın otoritesine boyun eğerek, hayatın içinde karşılaşılabileceği bütün olumsuzluklara karşı, Allah azzevecelleyi hesaba katıp, onun emir ve istekleri doğrultusunda hayatını dizayn ederek ve problemleri giderme gayretini ortaya koyarak ve bu gayreti ortaya koyarken de gelebilecek her türlü musibet ve belaya sabredip, farz ibadetlerin yanı sıra nafîle ibadetlere sarılarak gecenin bir kısmında uykudan uyanıp Allahu Teâlâ'nın huzurunda onun güç ve kudreti önünde secde ederek yücelmesi ve güçlenmesi ile meydana gelecektir. Kişi bu azim ve gayreti göstermediğinde ise, karşılaştığı imtihanlar neticesinde zayıf düşecek, bir nevi savunma azmini zaafa uğratacaktır.

Öyleki İslam'ın en büyük mertebelerinden olan “takva” mertebesi, Müslüman bireye hayattaki tüm zor ve sıkıntılı zamanlarında karamsarlığa düşmesine izin vermeden, her türlü işin sadece Allah Teâlâ'nın izni ile gerçekleştiği güdüsünü yerleştirecektir. Bunun tam aksi bir durumdakişinin sebat etme azmi zayıf düşecek, bela ve musibetler karşısında direnç kaybedip zafiyet göstermekle neticelenecektir. . Takva öyle hassas bir terazidir ki herkesin gayret ve çabası sonucu elde edilir. Kişi, Allah'a karşı ödevlerini yerine getirdikçe Allah katındaki değeri artmakta ve buna paralel olarak da imtihan olunmaktadır. İmtihan sürecinde sabrettikçe direncini kaybetmeyip çaba ve gayret gösterdikçe takvası da o derece artacaktır. Allahu Teâlâ Kur'an'ı Kerimde şöyle buyurmaktadır:

“İnsanlar inandık demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler?” (Ankebut 2) “Andolsun ki biz içinizden önce gelip geçenleri de biliriz geri kalanları da muhakkak biliriz.”

(Hicr 24)

Demek ki dünya hayatında kişi sadece iman ettim demekle işi bitmiyor.

Asıl olay burada başlıyor! Çünkü dünya hayatında imtihana tabi tutulan insanoglunun edineceği en büyük kazancı, önce Allaha karşı temiz ve safi bir iman onun ardından gelecek musibetlere sebat. Kararlılıkla sabrettiğimiz imtihanlarımızın neticesinde kazanacağımız mükâfatlar ise gayretimiz ve çabamızla eşdeğer orantıda olacaktır. Kişi dünya hayatının lezzetlerinden fedakârlık ettikçe o kadar imtihana maruz kalacak, o oranda ise kazancıda o denli olacaktır. Yalnız bu kazanç dünya hayatında beklenmemelidir. Ola ki şeytan bununla da Müslüman bireyi aldatabilir. Ona şu vehimleri verebilir; “bak sen Allahın dini için koşturdukça sana bela ve musibet geliyor, kıt kanaat geçiniyorsun, ahiret umurlarında olmayan insanlara bak birde kendine! Sen Allah'a ibadet ettikçe dünya hayatında daha beter musibetlere zorluklara, sıkıntılara uğruyorsun” gibi aldatmaca vehimlerle kandırabilir. Buna da karşı koyabilmenin en kolay yolu kendisine bu dinin geldiği Allah Resulü sallallahualeyhivesellem'in hayatını bilmek ile olacaktır.

Nitekim efendimiz bu konuda şöyle buyurmaktadır.“

“İnsanların en çok musibete uğrayanları evvela peygamberlerdir, sonra derecelerine göre (veliler ve salihler) gelir. Kişi dine göre bela ve imtihanlara maruz kalır. Eğer dine bağlılığı varsa, belası daha da artar. Fakat dininde gevşek yaşıyorsa ona göre musibetlerle karşılaşır. Kişiye belalar gelir gelir de artık onun üzerinde hiçbir günah kalmaz.”

(Tirmizi, Zühd 57; Ahmed b. Hanbel, I)

Peygamberler ki Allah katında en kıymetli insanlar olmasına rağmen peygamberimizin ifadesiyle en fazla musibete uğrayanlar, daha sonra Allahın dinini omzuna alıp yüklenenlere olacaktır. Taki ahiret yurdunda bu müjdelere erişebilsinler diye.

“İşte Allah’ın iman edip salih ameller işleyen kullarına müjdelediği budur. De ki: Ben, sizden buna karşılık; akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem. Kim, bir iyilik kazanırsa; Biz onun iyiliğini arttırırız. Muhakkak ki Allah; Gafur’dur, Şekur’dur.”

(Şura/23)

“Doğrusu inanan, salih ameller işleyen ve Rabblarına boyun eğenler; işte onlardır cennetlik olanlar. Orada ebediyen kalacaklardır.(Hud/23)”

İş, bu noktada takvayı anlamanın en kolay yolu, geçici dünya hayatının konforundan, lüksten uzak olunursa o kadar Müslümanın elde edeceği kazançlar ortaya çıkacaktır. Bu kazanç ki kişiyi dünya hayatında sağlam temeller üzerinde tutacak ahiret yurdunda ise korkuya ve hüzne kapılmayacaktır. Zaten konforu terk etmeyen Müslüman, kazançları bu dünyada toplayarak ahiret yurduna bir şey bırakmamıştır.

Şüphesiz ki Peygamber efendimiz (as) ve o güzide sahabesi hayatlarının her alanında enlem ve boylam, derinlik ve yükseklik içerisinde iman etik dedikleri için müşrikler ve kâfirler tarafından çeşit çeşit işkence ve boykotlara uğramışlardır. Bu işkence ve boykotlar kendi aileleri, akrabaları, anne babaları ve evlatları tarafından reva görülmüş ve eziyetlere uğramışlardır. Öyle bir meşakkat mektebi ki bu meşakkat mektebinin mezunlarından biri de hiç şüphesiz Habbab bin Eret (r.a)’dır. İslam’la şereflenen ve İslam’a girdiği için müşrikler tarafından işkence edilen ilk sahabelerdendir. Habbab bin Eret demircilik ile meşgul olduğundan efendisi Ümmü Emmar, Habbab’ın

iman ettiğini öğrendiğinde ateşte ısıtılmış demir veya taşları Habbab’ın sırtındaki yağlar eriyinceye kadar tutarmış. Kızgın çöl sıcağında demir zırh giydirilip İslam dininden dönmesi için çeşit çeşit işkencelere maruz bırakılmıştır. İşkencelerin dayanılmaz bir hal aldığı müşriklerin şiddetli baskı yaptıkları bir zamanda Habbab (r.a) Kâbe’nin gölgesinde oturan Hz. Muhammed (as) in yanına geldi “Allah’ın yardımı ne zaman? Bizim için dua buyurmaz mısın?” Hz peygamber (as) yüzü kıpkırmızı halde doğruldu ve şöyle buyurdu : “Sizden önceki ümmetlerde bir adam demir taraklarla taranır ve sinirleri kemiklerinden sıyrılırdı da bu işkence onu dinden döndürmezdi. Testere başının saç ayırma-

na konur ve iki parçaya bölünürdü bu da o adamı dininden döndürmezdi. Allah azzevecelle bu dini muhakkak ki tamamlayacaktır. San’dan kalkan yolcu Hadramevt’e içinde Allah’ın korkusundan başka hiçbir korku olmadan gidebilecek.”(Buhari)

Bütün bu işkencelere katlanan Habbab ve diğer sahabeler(saymakla bitiremeyiz) Bilal olsun, Yasir olsun Musab olsun ve daha niceleri... Hallerinden bir gün şikâyetçi olmamışlardır. Rahatlarını, mallarını, servetlerini ve makamlarını ellerinin tersiyle itip canlarını ortaya koyarak Allah yolun-

da hicret ederek,bu dinin yeryüzünde hâkim olması için hiçbir fedakârlıktan kaçınmamış ve bunu başa da kalkmamışlardır. Reklam malzemesi olarak kullanmamışlar ve bu dinden de nemalanmamışlardır.

Allah u Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

"Şüphesiz ki insan için
kendi çalıştığından
başkası yoktur."

(Necm 39)

Allah yolunda hicret etmek, evini,yurdunu ailesini terk edip Allah için yola koyulmak ve onun yolunda canını ortaya koymak hicret etmek işte bu kulluğu,bu gayreti, bu çabayı ortaya koymak Allah'ın kesintisiz rahmetine kavuşmaktır. Rabbim bizleri kendisinden hakkıyla korkan,şeriatının yeryüzüne hâkim kılınması için gece gündüz gayret sarf eden, kesintisiz rahmete kavuşan mümin ve muhlis kullarından eylesin. Âmin.

Muhammed YAŞAR

İnsan hayatının her alanında iyi veya kötü hayır veya şer ne yapmış ise bunun karşılığını görecektir ve ona haksızlık da edilmeyecektir. Çünkü çalışmasının karşılığı kendisine verilecektir. Zerre i miskal hayır da zerre i miskal şer de bir yere kaybolmayacaktır. Müminler olarak bizlerin Allah katındaki takvamız ve üstünlüğümüzün ölçüsü onun emir ve yasalarını yerine getirerek onun yolunda maddi ve manevi amelleri ortaya koyarak gerek canımızla gerek evladımızla rahatımızdan ve konforumuzdan vazgeçerek onun yolunda hicret ederek ve cihad ederek netlik ve berraklık kazanmaktadırlar.

"İman edenler hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ancak bunlar Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah çok ağırsayıcıdır,rahmeti kesintisizdir."

(Bakara 218)

"ALLAHIM,
SENDEN
HİDAYET,
TAKVA, İFFET
VE
GÖNÜL
ZENGİNLİĞİ
İSTERİM."

İmam Nevevî

Esmâ'ül Hüsna ES-SEMI

Allah azzevecelle'nin SEMİ' ismi Arapçada (se mî a) kökünden türemiş olup işitmek, duymak ve kulak duyu organı anlamlarına gelen es semi ismi, âlemlerin yaratıcısının sonsuz işitmesi anlamına gelen özel bir isimdir. Es semi' yaratılmış kulların canlı ve cansız, gizli ve açık olan tüm seslerini işiten Allah azzevecelle'nin bir esma-ul Hüsna'sıdır. İnsanların telaffuz etmediği düşüncelerini de işiten ve insanların dualarını duyarak ona icabet eden, gecenin karanlığında işiten ve bunlara gereği karşılığında geri dönüş yapan Allah azzevecelle'nin özel bir ismidir. Aynı zamanda bir diğer manası da yarattıklarına işitme özelliği veren anlamına gelir. Semi', bazen duaların kabulü manasına "Semi'ü'd-dua" (duayı tam anlamıyla duyan, işiten) anlamına gelir.

Peki, biz Müslümanlar Allah'ın Es- Semi' ismi ile nasıl faydalanabiliriz?

İnsanların bir olan ilaha kulluk edebilmesi için, yaratıcının yarattıkları üzerinde müdahale gücünün olması lazımdır. Bu da yaratıcının evvela her şeyi duyup ve görmesi ile olur. Günümüzde ve geçmiş çağlarda Allah azzevecelle'nin dışında ibadet ettikleri putların ve hevalarından uydurdukları birtakım sahte ilahların böyle bir özelliğe sahip olduğunu göremezsiniz.

Nitekim atamız İbrahim aleyhisselam babasına tevhidi anlatırken babasına şöyle demiştir;

"Babacığım! Niçin duymayan, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayacak şeylere ibadet ediyorsun?"

(Meryem 42) Yani, aciz olan bir şeye kul olmak, kişi için hiçbir anlam içermemektedir. Kendi ihtiyaçlarını karşılayamayan, duvarın arkasındakilerini işitemeyen, dört beş kişi aynı anda konuşurken bile hiçbirinden bir şey anlayamayan ilah olamaz. Oysaki âlemlerin Rabbi dünyanın doğusundaki mazlumun ahını duyduğu gibi batısındaki zalimin zulmünü de duyar, yani

BİRSE DİĞER BİRSE Sİ ALLAH KATINDA BASTIRAMAZ.

De ki: "Allah'ı bırakıp, size zarar vermeye de fayda vermeye de malik olmayan varlıklara mı ibadet ediyorsunuz? Allah, O (işiten ve dualara icabet eden) Es-Semi', (her şeyi bilen) El-Âlim'dir. (Maide 76)

Duyan, bilen ve gören bir yaratıcımız varken biz Müslümanların başka kılavuzlara ihtiyacı olamaz. Hz. Peygamber sallallahualeyhivesellem'in hadislerinde de geçen odur ki!
Ebu Musa el Aşeriden rivayet edilen bir hadiste;

Biz Allah Resulü ile bir sefere çıkmıştık. Yüksek bir dağa tırmandığımızda, Allah'ü Ekber diye yüksek bir sesle tekbir getirirdik. Hz. Peygamber (sallallahualeyhivesellem) bize dedi ki nefislerinize merhamet edin daha şefkatli olun siz ne sağır birine (sizi işitmeyen) nede gaip birine dua etmiyorsunuz bilakis siz işiten, gören ve size yakın olan birine sesleniyorsunuz.

İslam'daki; ezan, bayramda getirilen teşrik tekbiri ve Kâbe'de söylenen telbiye gibi bazı şiarlar istisnadır. İşte bizler böyle bir Allah'a iman etmiş, yaptığımız bütün amellerde EsSemi' olan Allah azzevecelle'nin bizi işittiğinin farkında olursak ibadetlerde daha huşulu, yasaklarda ise bizi duyar şuuruyla yalan, gıybet ve kötü sözlerden uzak durarak EsSemi' isminin tecellisini ortaya koymuş oluruz.

Allah kendisinden başka ilahlara, ideallere, nesnelere inanan ve Allah'tan başkasından medet uman, geceleri kendisini duyduğunu ve gördüğüne inanan, Kur'an'ın ve Peygamber Efendimiz sallallahualeyhivesellem'in getirmiş olduğu risaleti duymayan bir topluluğa tabikide bu işitme duygusunu vermemiştir. Duyu organı vardır lakin hakkı duyamazlar. Çünkü Allah müşrikler hakkında şöyle buyuruyor;

Şayet Allah, onlarda bir hayır görse elbette onlara işittirirdi.

(Enfâl 23)

Subhanallah Rabbim bizleri hakka sağır olan zümrelerden muhafaza eylesin.

Evet, değerli Müslümanlar eğer bizler şu durumda dahi Allah azzevecelle'nin ayetlerini işitebiliyorsak, onunla amel edebiliyorsak ve heran bizi işittiğinin farkındaysak Es Semi' olan âlemlerin Rabbine sonsuz hamd ile O'na dua edip şükürlerde bulunmalıyız. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun

Selman SAMATYALI

ÇAGIMIZDAN BİR GÜN

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Sizi ele geçirecek olsalar size düşman olur,
ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar.
Ve onlar, sizin kâfir olmanızı isterler.

Mümtehone 2

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'ü Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve onun ashabına olsun.

Günümüzde demokrasinin ve laikliğin meyvesi olan bu yaşam motifi, bazı insanların çok rahat aynı zamanda bazı insanların da hem zor hem de huzursuz bir şekilde hayatlarını idame ettirmelerinin ana kaynaklarında bu ideallerin yüzyıllık projeleri yatmaktadır.

Risalet gelmeden evvel Kureyşlilerin ve farklı farklı bölgelerde yaşayan müşriklerin yaşamış oldukları ortamlarda, dünyanın her yöresinde sadece savaşlar; ırk, renk, dil, din ve bölge farklılıkları nedeniyle sağduyudan yoksun önyargılar; halkın geriye kalanı hiçbir şeye sahip olmazken servetin birkaç zengin arasında dengesiz dağılımından kaynaklanan koyu sefalet göze çarpıyordu. İnsanların sefalet içinde olması ve aynı zamanda kabile reislerin, yöneticilerin, başkanların ve vekillerin daha rahat bir şekilde yaşamaları için Allah'ın dininden uzak olan zenginlere, zemin hazırlama planları tarih boyunca olmuştur ve olacaktır da. Çünkü kâfir, kâfirliğinin ve yaşadığı hayatın kendisini nereye doğru götürdüğüünün farkındadır. Onun içindir ki bu planlarının ileri kuşaklara ulaştırabilmesi için oluşturdukları zemini diri tutması lazımdır yukarda geçen ayeti kerimede;

Sizi ele geçirecek olsalar size düşman olur, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Ve onlar, sizin kâfir olmanızı isterler. Bundan dolayıdır ki küfrün kını hiçbir zaman tazeliğini yitirmeyecektir ve kendilerinin görüşlerinden ve kültürlerinden farklı görmüş oldukları insanları daimi bir

şekilde türlü türlü yollardan bedenlerini ve zihinlerini meşgul etmektedirler. Bir kesim insan içinde Allah'ın kuralları olmayan yöneticilik ile oyalarken öte yandan bazılarını da bunlara itaat etmek için ülkenin yaşam biçimini yüksek oranlarda tutarak insanları muhtaç hale getiriyorlar. Haddi aşan aristokratlar, avam kesim diye nitelendirdikleri gariban halkın ailelerinin önüne sanal olarak lük-

sü göstererek gençlerinin ise hayatın sadece oyun ve eğlenceden ibaret olarak yansıtması, reislerin gece gündüz çalışmak zorunda olmasını hissettirmeleri, kızlara ve genç erkeklere daha kolay ulaşmanın yolu olarak belirlemişlerdir. Gençlere ulaştıktan sonra o genç kız ve erkeklerin uyuşturucuya düşmesi, ahlaksız hareketlerde bulunması, zinanın ve içkinin standartlaşması, hırsızlığın ve cinayetlerin çoğalması bir takım insanların kendi egolarını tatmin etmekten başka bir şey değildir.

Maalesef ki insanlar kendi canlarının ve evlatlarının derdine düşükleri için şöyle bir soru akıllarına

gelmemesi normaldir. Yağmuru, bulutları, ayı geceyi, güneşi, gündüzü bunları yaratan ve insanlar için pürüzsüz bir şekilde işleten Allah bizden ne bekliyor? Bizler bu azgın insanlara hizmet etmek için mi dünyaya gönderildik?

Yoksa bizler sadece mücerret bir şekilde

LA İLAHE İLLALLAH diyerek kurtulacağımızı mı sanıyoruz?

Kâfirler yaşadığı küfür içindeki bir hayatın kendisine cehennemi kazandırdığının farkında olduğu için elleriyle ve dilleriyle Müslümanların kendileri gibi küfür ehli olmalarını İstiyorlar.

Onurlu bir yaşam motifi olan İslam'ı elleriyle, dilleriyle ve güçleriyle söndürme hadsizliğine yelteniyorlar. Ama Rahman olan Allah şöyle buyurmaktadır

Hani kâfirler seni hapsedmek, öldürmek ya da (yurdundan) çıkarmak için tuzak kuruyorlardı. Onlar tuzak kuruyorlar, Allah da (tuzaklarını boşa çıkaracak ve onlara zarar verecek şekilde karşı) tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

(Enfal 30)

Bu ayet ile biz anlıyoruz ki; onlar ne kadar Müslümanlar üzerinde plan kursalar, onları aç bırakmalar, hasta etmek için ekinin DNA'sından oynasalar da bu planlarını ters düz edecek âlemlerin Rabbi vardır. Lakin Allah,kâfirlerin planlarını boşa çıkarması için kendisine hiçbir şeyi ortak koşmadan yeryüzünün ve gökyüzünün tek hâkimi olarak iman etmemizi şart koşuyor. Küfrün mazlumlar üzerinde bu kadar zorba ve baskılarınin olmasının sebeplerinden biride,insanların Rabbine karşı nankör olmasından, kabullendiği Müslümanlığı sadece bir mücerret kelime olarak gördüğünden, rahat bir şekilde günahları işlediğinden ve artık kalp kararması meydana gelerek yaşamış olduğu hayatı İslam gibi görerek Müslümanlık adı altından başkalarının seçmiş olduğu hayatı kendilerine din edinmelerindendir oysaki iman

Kendilerine verdiğimiz Kitab'ı hakkıyla (içindekilere inanıp, gereğiyle amel ederek) okuyanlar; işte bunlar Kitab'a hakkıyla iman ederler. Kim de ona karşı kâfir olursa, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

Bakara, 121

Enes (r.a)'tan rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber(sallallahualeyhivesellem) şöyle buyurmuştur:

“Üç şey kimde bulunursa imanın tadını bulur:

1. Allah ve Resulünü başka her şeyden çok sevmek,
2. Sevdiği kişiyi yalnızca Allah için sevmek,
- 3.İnkârcılığa dönmeyi, ateşe atılmak kadar kötü görmek

İnsan yaşamış olduğu hayat nizamına boyun eğdikten sonra günahların içerisinde kalbin herhangi bir rahatsızlık hissetmemesi, ahlakın boyutu Efeles Safiline ulaşması ile Allah insanlar üzerinde değişikliği vuku buldurmamak ile birlikte o kavmi bazı hastalıklardan ve doğal afetlerden cezaya müstahak kılar.

Şüphesiz ki bir toplum kendinde olanı değiştirmedikçe Allah, onların durumunu değiştirmez...

(Rad 11)

Rabbimizin ayetine de buyurduğu gibi, şüphesiz ki bir toplum kendinde olanı değiştirmedikçe Allah, onların durumunu değiştirmez. Kâfirlerin planlarına Allah'ın müdahale etmesini istiyorsak kendi nefislerimize çeki düzen vermemiz lazımdır. Yani,âdemoğlu bulunduğu hayat nizamında bir şeylerin doğru gitmediğini anladığı gün itibarı ile hayatındaki tüm batıl şeyleri terk edecek ve Allah azzevecelle'ye tövbe istiğfarda bulunduktan sonra takdiri âlemlerin rabbine bırakmamız sonucu bu başımıza bela olan küfür gider ve yetine güneş gibi net olan Allah azzevecelle'nin kanunları gelir. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun.

Selman SAMATYALI

RABBİMİZ İLE İLETİŞİM "DUA"

12

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah u Teâlâ'ya, salat ve selam Peygamber Efendimiz aleyhisselam'a ve onun ashabına olsun.

Dua kelimesi, sözlük anlamda "istemek, seslenmek ve yardım dilemek" anlamlarına gelirken şer'i manada yani İslam literatüründe ise, Allah-u Teâlâ'ya kişinin aczi yetini gösteren, O'na sevgi ve hoşnutla yakınlaştıran ve Rabbimizden, onunla yardım ve lütuf dilenilen bir ibadet şeklidir. Dua, insanın aslında kendine yetmediği ve her ne olursa olsun insanın yardıma muhtaç olduğunun göstergesidir. Şüphesiz, Müslüman olan ya da olmayan her insanın duaya ihtiyacı vardır çünkü insanoğlu tek başına bir hiçtir. Dua, birilerinden bir şeyler talep etmek manasına geldiğine göre, dua edilen merciinin insan gibi acziyetli, güçsüzlüğü veyahâkimsiz oluşu düşünülemez çünkü istenilen, isteyenden kat kat yüce ve hükümdar olsun ki istenilene verebilecek bir kudrete sahip olsun. Şüphesiz ki O da Allahu Teâlâ'dan başkası değildir. İnsanı, insandan daha iyi tanıyan, insanın tüm eksikliklerini bilen ve kâinatın her zerresine hükmeden yüce Rabbimiz iken, nasıl olurda insan, Rabbinden başka birine elini açar ve acziyetini dile getirir oysa insan düşündüğü zaman istediği kişinin de kendisinden bir farkının olmadığını anlayacaktır."

"Allah'ı bırakıp da sana fayda da zarar da veremeyecek olanlara yönelme. Böyle yaparsan zalimlerden olursun."

(Yunus Suresi, 106).

Numan İbn Beşir (r.a)'dan rivayet edilen bir hadisi şerifte

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurur;
"Dua, ibadetin ta kendisidir."

" Her ne kadar toplumumuzda duanın ibadet

olmadığı varsayılsa da dua aslında ibadettir. Çünkü ibadetin ve duanın amacı, kişinin Allah'a karşı eksikliğini dile getirmesi ve O'na yalvarmasıdır. İnsanın müstekbirleşmesindeki sebeplerden en önemlisi Allah'a dua etmekten uzaklaşmasıdır. Çünkü dediğimiz gibi dua, insanın eksik olduğunu gösterir. Nitekim Rabbimiz, Alak suresi 6-7. Ayetlerde şöyle buyurmaktadır;

"Gerçek şu ki, insan kendini müstağni (kendini kendine yeterli) görünece azar".

" Demek ki insan, her ne kadar eksik de olsa kendini bir şey sandığı zaman, Allah'a karşı müstağnileşir. Ve bu durumdan kurtulmanın yolu ise Allah'a dua etmesidir. Çünkü insan, Rabbi olmaksızın bir iğneyi bile hareket ettiremeyen ve Rabbine karşı sadece duasıyla değer bulan bir varlıktır.

" De ki, duanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin."

(Furkan suresi, 77).

Bu ayet, sadece duayla kişinin Allah katında bir değere sahip olabileceğinin tek göstergesidir.

İnsanlar, arkadaşlarından veya akrabalarından bir şeyler rica ederken, onunla olan bağı göz önünde bulundurarak harekete geçerler. Hiç arayıp sormamış olduğu arkadaşından bir şeyler rica ederse, arkadaşının cevabı "hangi yüzle" olması muhtemeldir. Yani, kısacası kişi bir talepte bulunurken buna yüzü olmalı. Bu durum kul ile Allah arasında da vardır. Hiçbir zaman Rabbinin emirlerine kulak asmamış, O'ndan bir haber şekilde hayat sürdürmüş kişiler, başlarına bir sıkıntı gelince Allah'a koşarlar ve Allah'a yalvarırlar. Âlemlerin Rabbi olan

Allah, o denli merhametlidir ki onların bu kadar asi kullar olmalarına rağmen onların sıkıntılarını giderir ve onlara istediğini verir. Ve insan, rahata kavuşunca Allah'a hiç yalvarmamış gibi hayatına devam eder. Bu durum Kur'an-ı Kerimde şöyle bahsedilmiştir;

“İnsana bir darlık gelince yan yatar-ken, oturur veya ayakta iken bize yalvarır. Biz darlığını giderince, başına gelen darlıktan ötürü bize hiç yalvarmamış gibi geçip gider. İşte böyle haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler süslü gösterildi”
(Yunus suresi, 12).

Duanın, sadece sıkıntılı zamanlarda yapılan bir ibadet olmadığı, kişinin her anında yani mutluluğunda olsun üzüntüsünde olsun Allah ile bir ünsiyet içerisinde olmasını sağlayan ibadettir. Oysa, ayette de öğrendiğimiz üzere sadece zor zamanlarda Allah'a dönmek insan için süslü gösterilmiş bir haddi aşmadır. Allahuteala, insanlara her zaman bir şefkatle yaşandır Her ne kadar günahkar olsalar da onların sıkıntılarını gideren, onlara yardım edendir. Şüphesiz şu ayetlerde rabbimizin bizlere karşı ne kadar da merhamet sahibi olduğunu anlıyoruz.

“ Kullarım sana, beni sorduğu vakit de ki, ben yakınlım. Bana dua edenin duasını, bana dua ettiği anda işitir , ona karşılık veririm. O halde kullarım da benim davetime uysunlar ve bana inansınlar. Umulur ki doğru yolu bulurlar.”
(Bakara suresi, 186)

“ Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder. Ayaklarınızı sabit tutar.”
(Muhammed suresi,7)

Nitekim kulun sadece başı sıkışınca değil her zaman hatırlaması gerektiğini Peygamber Efendimiz (a.s.) da şu hadislerinde dile getirmiştir ;
“Her kim zor ve sıkıntılı zamanlarında dualarının kabul edilmesini isterse, rahat zamanlarında çok dua etsin”
(Tirmizi)

“Genişlik zamanında dua etmek kadar Allah'a hoş gelen bir şey yoktur.”
(Tirmizi).

Demek istediğim şudur ki, insan aciz bir varlıktır ve bu yüzden tüm eksikliklerden münezzeh olan Allah'a aciziyetini bildirmek için dua etmelidir. Dua ettikçe Allah ile arasındaki bağı güçlendirir ve Allah'ın katında değer kazanır. Tabii, bu durumun tersi de söz konusudur. Yani, Allah'tan başka şeylere dua etmesi, ibadet etmesi kişinin değerini yerlere hatta hayvandan da alçağa düşürecektir. Rabbim, kendisini hakkı ile bilmeyi ve O'na hakkı ile dua etmeyi bizlere nasip etsin.

Allahumme amin.

Zeyd ENFAL

ENGÜZEL İSİMLERDEN

المجيب

El-Mucib

Dua
edenlerin dualarını
kabul eden, isteklerini
veren

Numan bin Beşir'in İMTİHANI!

Günlerden Bir gün Numan bin Beşir sokakta oynuyordu.

Hz. Peygamber (s.a.v) küçük Numan'ı yanına çağırdı. O sıralarda Hz. Peygamber'e Taif üzümünden hediye gelmişti.

Numan'a o üzümünden biraz uzatarak, "Bunu al annene götür" dedi.

Küçük Numan annesine götürmek için bir salkım üzümü aldı. Annesine ulaştığında ise küçük Numan'ın elinde üzümün salkımından başka bir şey kalmamıştı. Numan üzümü yol boyunca yiyip bitirmişti. Birkaç gün sonra Hz.

Peygamber (s.a.v) küçük Numan'a rastladı. Üzümleri sordu: Günlerden Bir gün Numan bin Beşir sokakta oynuyordu.

Hz. Peygamber (s.a.v) küçük Numan'ı yanına çağırdı. O sıralarda

Hz. Peygamber'e Taif üzümünden hediye gelmişti. Numan'a o üzümünden biraz uzatarak, "Bunu al annene götür" dedi. Küçük Numan annesine götürmek için bir salkım üzümü aldı. Annesine ulaştığında ise küçük Numan'ın elinde üzümün salkımından başka bir şey kalmamıştı. Numan üzümü yol boyunca yiyip bitirmişti.

Birkaç gün sonra

Hz. Peygamber (s.a.v) küçük Numan'a rastladı. Üzümleri sordu: "Salkımları ne yaptın? Annene ulaştırdın mı?" dedi

Numan:

–"Hayır" dedi

Hz. Peygamber (s.a.v) küçük Numan'a yaptığı çocuksu davranışa uygun bir şekilde gülümseyerek takıldı.

Ona:

"Guder" dedi. Yani vefasız dedi...

Çocuklar; Bu kıssadan şunu anlıyoruz ki, Ne hata edersek edelim karşımızdakilere karşı dürüst

olup doğruları söylemeliyiz tıpkı NUMAN bin BEŞİR gibi.

Evet çocuklar, bazen anne babamız, bizlere görevler verir ve bizlerin o görevleri yerine getirmememiz gerekir bizler ise unutkanlık veya hata ederek o görevi yerine getiremeyebiliriz. Bu başarısızlığımızı sonucunda bizlere kızacaklarını bilsek dahiyalan değil, doğruyu söylemeliyiz çünkü doğruluk cennete, yalan ise cehenneme götürür.

Abdullah b. Mesut'tan (r.a.) nakledildiğine göre, Allah Resulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Doğruluktan ayrılmayınız. Muhakkak ki doğruluk iyiliğe, iyilik de cennete götürür. Kişi devamlı doğru söyler ve doğru olanı ararsa Allah katında 'sıddik' (özü sözü birolan kişi) olarak yazılır.

Yalandan sakının!

Çünkü yalan kötülüğe, kötülük de cehenneme götürür. Kişi yalan söyleyip, yalanı araştıra araştıra Allah katında yalancı olarak yazılır."

(Müslim, Birr, 105)

Değerli çocuklar ahlakımız Peygamber Efendimizin (s.a.v) ahlakına benzemeli, Peygamber Efendimiz küçüklüğünde akrabalarına komşularına ve büyüklerine karşı edepli idi. Ve ahlakı son derece güzeldi. Herkes tarafından takdir edilen, güvenilen ve sevilen bir kişiydi.

Hiçbir zaman yalan söylemezdi. Doğru sözlü olduğundan, insanlar kendisine Muhammed el emin. (Yani güvenilir) derlerdi. Bizler alışverişte, arkadaşlar arasında, aile içerisinde kısacası bulunduğumuz her ortamda özü sözü bir olan doğru sözlü birer Müslüman olmalıyız.

Allah azzevecelle bizleri doğru yoldan ayırmasın (allahummeamin).

Abdulkerim SİDDİK

Arkadaşlık

Kıymetli çocuklar,

kötü huylu çocukları Allah sevmez ve annemiz babamız sevmez ama iyi ve güzel ahlaklı çocukları kâinatı yaratan ve birtek ilah olan Allah sever ve annemiz sever babamız bizden gurur duyar. Annemizin ve babamızın sevmediği bir ahlakımız varsa anne ve babamızı dinleyerek onların dediklerini yapmalıyız ve kötü huylarımızdan vaz geçmeliyiz. Çünkü anne ve babamız bizim daima iyiliğimizi ister eğer kötü arkadaşlarımız varsa kötü huylarından vazgeçmeleri için uyarmalıyız. Kötü huylarına devam ederlerse onlarla olan arkadaşlıklarımızı bitirmeliyiz. Çünkü Allah'ın sevmediği bir kişiyi biz asla sevemeyiz.

Sevimli çocuklar bizler namaz kılmalı. Allah'ın emir ve yasaklarına uymalıyız. Biz Müslüman çocuklar olarak, diğer çocuklara güzel örnek olmalıyız,

tıpkı Allah Resülü Hz. Muhammed (sav) bizlere örnek olduğu gibi. İyi insan olmak için, iyilerle beraber olmak gerekir! O hâlde, İslam ahlakıyla ahlaklanmış arkadaşlarla beraber arkadaşlık etmeye özen göstermeliyiz. Büyükler, dünyalık fayda ve zarara değil, ahiretteki fayda ve zarara bakarak konuşurlar. Bu yüzden çok dikkatli olmalıyız.

Sevgi saygı ve en güzel dualarla Allah'a emanet olun

Bir dahaki dergimizde beraber olmak ümidiyle esselamualeykum ve rahmetullahi ve bereketuhu.

Abdulkerim SIDDİK

Müslümanın en büyük üç düşmanı vardır:

1- Şeytan

2 - Nefis

3- Kötü arkadaş

Kötü arkadaş, şeytandan ve nefisten daha zararlıdır. Onun için arkadaş edinirken çok dikkatli olmalıyız. Ve güzel ahlaklı olanlarla arkadaşlık etmeliyiz. Peygamber Efendimiz aleyhisselam şöyle söylemiştir;

“İyi arkadaş, güzel koku satan gibidir. Sana koku sürmese de, yanında bulunduğun müddetçe güzel kokusundan faydalanırsın.”

[Müslim]

FECR MESCİDİ
TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

SOHBETE DAVET

Kur'an-ı Kerim Tefsir Dersleri

HER PERŞEMBE 20:30

PROGRAMIMIZA TÖM HALKIMIZ DAVETLİDİR

Alı Baba Mah 5041 Sok.Yusuf Kırıtıl Karşıı Karaköprü /ŞANLIURFA

SOHBETE DAVET HANIMLARA

pazartesi - cuma
elif ba
kur'anı kerim dersi
saat 13:30 15:30 arası

PERŞEMBE

Hadis Dersleri
SAAT 20:30

Alı Baba Mah: 5041 sok (yusuf kırıtıl karşıı)
karaköprü ŞANLIURFA

ÇIKTI

ÇOK YAKINDA

Eğitici boyama kitabı

FECR ÇOCUK

İTİKATTA VE HUKUKTA SÜNNET

SAFVAN MUHLİS

Sadece Gayrimüslimleri Değil, Müslümanları da İslam'a Davet Ediyorum.

Ebu'l-A'lâ Mevdudî

You Tube

facebook

iletişim: fecrmescidi@gmail.com
www.fecrdergisi.com www.fecrradyo.net
ŞANLIURFA/ KARAKÖPRÜ